

Elke dag prijs ik me gelukkig met de baan die ik heb, het reizen en ontdekken van nieuwe culturen, gewoon tijdens je werk. Absorberen van andere gewoontes maar vooral de Aziatische keuken de reuk van cabe en sereh, daar verwennen ze mij mee. Smullen van "Sop Ikan" (vissoep) bij een lokale Warung of gewoon in de ochtend Nasi Goreng eten bij Ibu Ibu is en blijft voor mij elke dag een feest. Toch zijn er dingen die ook na ruim 15 jaar rondreizen me nog steeds verbazen...
Neem nu de huidige

Tropen moesson, welke dit jaar buiten proportionele vormen aanneemt, ondergelopen stadsdelen, weggeslagen wegen, overspoelde paden door modderlawines, zelfs een treinrail in Midden-Java die in het luchtledige hangt daar de grond onder de rails compleet is weggespoeld. Extreme wateroverlast zorgt voor on-aangename verrassingen. Door de uit hun oevers tredende rivieren en de ontoegankelijke wegen in het oerwoud, is bos voor heavy equipment onberijdbaar geworden. De truckchauffeurs die (vaak onder druk) toch het risico nemen, hebben grote kans te worden

meegesleurd in een oneindige modderstroom. Volgens de geleerden zou de regenperiode nu bijna ten einde moeten zijn. Echter we hoeven niet gestudeerd te hebben om met bovenstaande feiten tot de conclusie te komen dat de aanvoer van stammen / ruw materiaal nagenoeg stil is gevallen. Daar komt bij dat we midden in de viering van het **Chinese New Year** zitten en dat er zeker tot aan het eind van de maand geen stammen op de zagerij verwacht worden. Zelf heb ik bij een temperatuur van +32 graden, met in mijn achterhoofd dat in Nederland de schaatsen uit het vet kunnen, CNY in Kuala Lumpur mogen vieren. Een metropool die totaal is versierd met in goud en rood uitgedoste Chinese decoraties, alles in het teken van:

"Het jaar van de Hond"

Een vuurwerkshow die is verdeeld over 12 uur waarbij de Chinese bevolking kosten noch moeite spaart om deze jaarwisseling tot een bijzonder feest te maken. Deze zelfde miljoenenstad ligt er in de dagen na de viering uitgestorven en verlaten bij. Als je dan vraagt aan een enkele achterblijver waar iedereen is gebleven? krijg je

steevast hetzelfde antwoord:

Pulang Kampung.

Vrij vertaald als: terug naar het dorp of streek waar de familie oorspronkelijk vandaan komt, een ware volksverhuizing. Rond 25 februari zal bijna iedereen weer terug zijn en z'n werk weer oppakken. Wij als houtverwerkers hopen op droog weer waardoor de aanvoer van stammen eindelijk op gang kan komen, voordat in mei alweer de Ramadan aanstaande is. Met de huidige actualiteit moeten we rekening houden met, naast vertraging in uitlevering van productieorders, ook een oplopende prijs. Als MOC zitten we bovenop onze productie, maar ook wij realiseren ons dat wij in deze situatie tamelijk machteloos staan, dat we enkel kunnen informeren aan hen die ons de orders hebben gegund, en dat levertijden hier en daar helaas niet altijd worden gehaald. Positief denkend want gelukkig is het jaar nog maar net begonnen en is er nog volop productie tijd over. Mocht u nog Aziatische hardhout productie wensen in solid en of FJL, wel of niet gegrond laat het ons weten, wij als MOC staan graag voor u klaar.

vr gr. Watse Tigchelaar

